

rtens pine

HOVEDPUNKTER

■ 44.000 danskere skønnes at have erfaringer med doping, mens 150.000 menes at have overvejet.

■ Kravet til dagens unge om selv at planlægge deres fremtid får nogle til at bruge doping som genvej.

en teenager havner i uheldige miljøer eller får en problematisk adfærd.

ADD-oplysningschef Jakob Berget ser af samme grund begrænsninger for, hvor meget mere organisationen kan brede sig.

De meget hærdede motionsdopere rammer man ikke med oplysning og kontrol – de nægter at acceptere risikoen for at få kendte bivirkninger som dødsfald, hjertestop, impotens, nedsat nyrefunktion, leverskader, aggressivitet, depression og angst-

anfald, og efter en positiv dopingprøve kan de omgå straffen på to års karantæne ved bare at finde et center uden en aftalekontrol med ADD.

En svær opgave

»De er immune og skal opfanges af deciderede behandlingstilbud. Vi koncentrerer os i stedet om to grupper. Dem, som er fristede, men som ikke har prøvet doping, og dem, der har eksperimenteret et par gange, lige som man også ser folk gøre med andre rusmidler. De er modtagelige for andre argumenter end dem, som de møder i miljøet,« mener Jakob Berget.

»Netop derfor er den nye undersøgelse spændende, for den punkterer myten om, at anabole steroider og store muskler er en genvej til et lykkeligt liv, hvilket man ellers ofte hører som argument for at tage stofferne.«

Det budskab skal Jakob

Berget så forsøge at sælge til en befolkning, der betragter kroppen som udstillingsvindue og charmeparameter over for venner, kolleger, chef og så videre – i visse tilfælde en svær opgave ifølge en af trivselsundersøgelsens bagmænd.

»De udsatte er dem, der har svært ved at klare kravene i dagens samfund, hvor unge selv har ansvaret for deres valg og fremtid. Det kan være svært, når det endda forventes, at man vælger en uddannelse eller et job, som man brænder for, og at man har mange venner og er vældigt social ved siden af,« påpeger Jens Christian Nielsen, forsker ved Center for Ungdomsforskning på Aarhus Universitet.

»Hvis ikke det lykkes, krakelerer det for nogle, og så tyer nogle til anabole steroider for at få en større krop og trods alt fremstå, som om man har styr på den del af tilværelsen.«

»Jeg fortryder intet«

■ Søren stoppede sit dopingmisbrug, da det kom til at styre hans liv.

■ I dag vil han ikke afvise at tage stofferne med mellemrum for lige at blive helt skarp, men han er træt af, at hans størrelse får folk til at regne ham for en småtbegavet ballademager.

THOMAS MØLLER KRISTENSEN

thomas.kristensen@jp.dk

»Du er jo som hugget i granit.«

Den seneste kommentar ligger bare et par dage tilbage, denne gang kom den fra en kollega.

Efter 10 år med en krop i overstørrelse har Søren for længst vænnet sig til bemærkningerne, men noget andet får ham stadig til at spænde de svulmende biceps.

»Man bliver sat i bås. Jeg har haft flere kærester, som tog mig, fordi de regnede med, at jeg var mere rå, men jeg har altså ikke en gejllet golf, bare fordi jeg er muskuløs. Jeg kan godt blive træt af, at folk tror, at hjernen sidder nede i armen, fordi man tager noget.«

Netop derfor har Søren indvilliget i at fortælle historien om sit forhold til doping – anonymt.

Efter 10 år med en krop i overstørrelse har Søren for længst vænnet sig til blikke og bemærkninger. »Man bliver sat i bås. Jeg har haft flere kærester, som tog mig, fordi de regnede med, at jeg var mere rå, men jeg har altså ikke en gejllet golf, bare fordi jeg er muskuløs. Jeg kan godt blive træt af, at folk tror, at hjernen sidder nede i armen, fordi man tager noget.«

Foto: Carsten Andreasen

Ganske vist kender den nærmeste familie og vennerne hans valg, men Søren gider ikke blive konfronteret med sine prioriteringer af vildt fremmede, der har set ham stå frem.

Af samme grund bliver voksevækket holdt i ave, så en løsthængende skjorte stadig kan skjule hans livsværk, men skamme sig gør han langt fra.

»Jeg begyndte at træne som 15-årig for at blive noget andet end bare ordinær. Hvem gider være det i dag? Sådan er hele verden i dag, man skal være noget specielt, hvis man skal være god nok,« mener Søren.

»Jeg havde de der kæmpestore superhelte fra filmene som forbillede, og jeg fik at vide, at jeg bare skulle træne og spise sundt, så ville det komme af sig selv, men det gør det ikke.«

Imidlertid fandt Søren formelen i et andet center, hvor størstedelen af medlemmerne brugte doping og åbent diskuterede præparater og metoder i et fællesskab, der fascinerede teenageren.

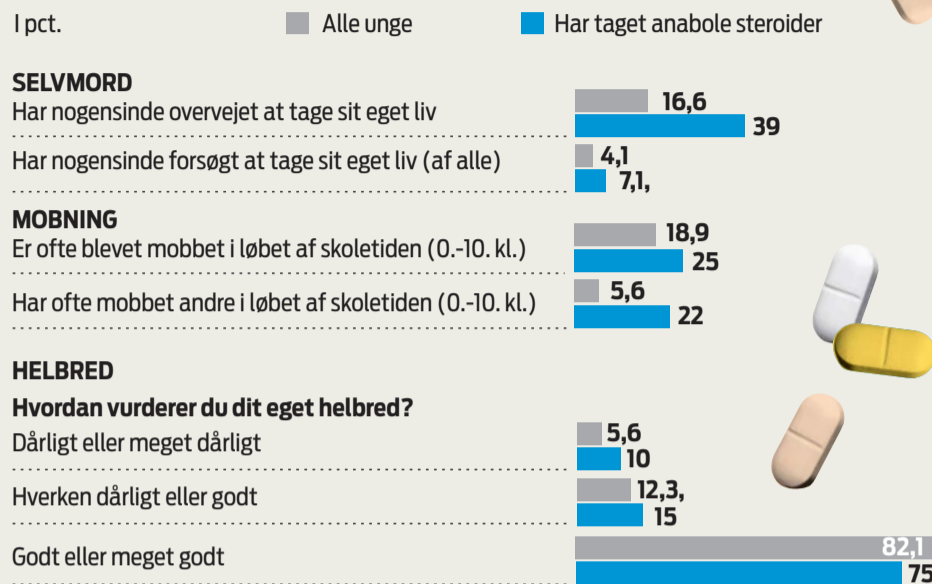
»Jeg har altid haft lavt selvværd, og pludselig fik jeg at vide, at jeg bare skulle tage en lyserød pille, og så ville jeg blive dobbelt så stærk på ingen tid. Det krævede ingen overvejelser, og da så en af Danmarks største bodybuildere roste mig var der ingen vej tilbage.«

Alt handlede om at vokse

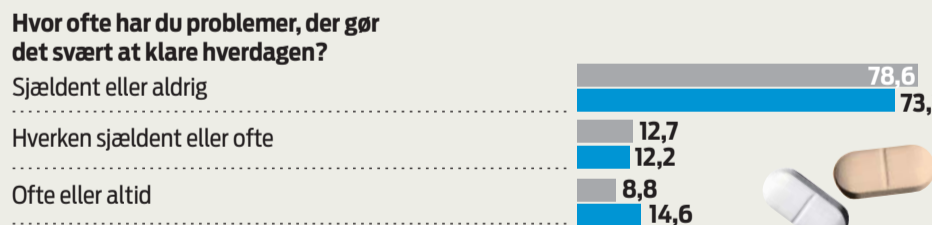
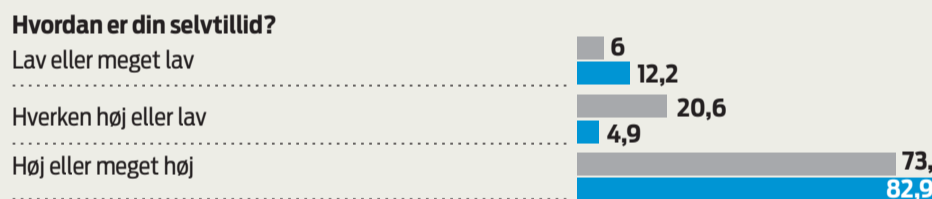
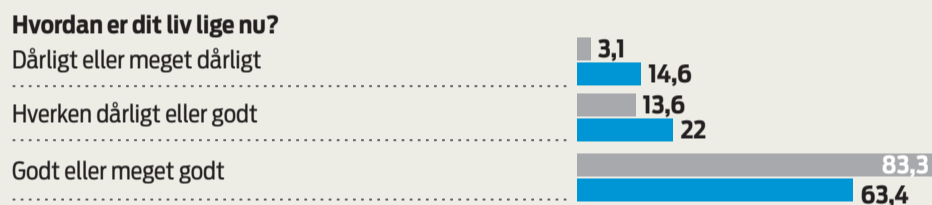
Uden den mindste tanke på bivirkninger blev Søren en medicinsk blandingsmaskine, tog 20 kilo på og holdt hurtigt op med at tage de foreskrevne pauser mellem to kure, alt handlede om at vokse, vokse, vokse.

»Jeg troede ikke på folk, der sagde, at jeg godt nok var blevet stor. Jeg kunne se, at der

Knap 3.500 danskere mellem 15 og 24 år har deltaget i en stor undersøgelse af unges trivsel og mistrivsel. Et af emnerne var anabole steroider, og brugerne af de forbudte stoffer skiller sig på flere punkter markant ud fra gennemsnittet.

I undersøgelsen bliver de unge stillet fire spørgsmål om deres oplevelse af sig selv og deres liv

JP-grafik: AH,MA

var sket noget, når jeg trænde i centret og blodårerne var ved at sprænge, men når jeg så kom hjem, og pumpet var røget af, fuck en nedtur,« understreger Søren.

»Når jeg var på arbejde, sneg jeg mig hele tiden til at tage armbøjninger for at mærke pumpet. Det var helt vanvittigt.«

Søren har altid haft let ved at få vand i øjnene og blev nu endnu mere følelsesladet af dopingstofferne, hvilket ramte ham hårdt en dag, da han igen poserede i bar overkrop hjemme på værelset.

Hans mor kiggede ind, begyndte at græde og bad ham stoppe med doping.

Reaktionen fik Søren til at tage sit liv op til overvejelse, og en periode som værnepligtig i en anden by afskar ham

fra hans vante omgangskreds og hjalp ham det sidste skridt væk fra medicinen.

Misbrug og brug

De seks gange træning ugentlig har han dog holdt ved hele tiden, og i dag er Søren åben over for at snuppe et vidundermiddel en sjælden gang for at blive »mere rund i muskulaturen, lidt mere atletisk og ikke så blød«, men i hans verden er der himmelvid forskel på dengang og nu, på misbrug og brug.

Brugeren tager doping maksimalt et par gange om året for lige at blive helt klar til stranden.

Misbrugeren tager fire-fem præparater oven i hinanden, lader kurene overlappe hinanden og ender ofte med skavanker.

Selv lider Søren kun af forhøjet blodtryk og kender i det hele taget mindre end en håndfuld, der har taget alvorligt skade – én fik leverproblemer og var tæt på at dø.

»Doping er ikke så farligt, som lægerne siger. Den slags sker kun for dem, der ikke forstår at finde grænsen. Mange drikker jo også alkohol, selv om det er usundt i overdrevne mængder.«

Hvad ville du svare, hvis en ung fyr spurgte dig, om han skulle begynde at bruge doping?

»Jeg ville sige, at han skal holde sig langt væk. Nogle kan klare det, andre kan ikke. Jeg ville hellere være blevet stor naturligt, men hvis ikke jeg havde taget doping, havde jeg ikke set ud, som jeg gør i dag, så jeg fortryder intet.«